

Παναγιώτης Μαυροειδής

Αν δούμε τα “μνημόνια” ως ένα **κινηματογραφικό έργο**, αυτό έχει μία αρχή με κάποια δεδομένα, μια εξέλιξη της υπόθεσης και μια κορύφωση στο τέλος, όπου πλέον τα δεδομένα είναι διαφορετικά. Φανταστείτε για παράδειγμα μια υπόθεση όπου ένας serial killer εξοντώνει διαδοχικά μέχρι ενός τα μέλη μιας οικογένειας. Φανταστείτε τώρα

στο τέλος του έργου ο ιδιοκτήτης του κινηματογράφου να στήνει παράσταση επί της οθόνης, καλώντας τους εμβρόντητους θεατές να πανηγυρίσουν για το τέλος του έργου! Ωστόσο, τα “μνημόνια” δεν ήταν κινηματογραφικό έργο με φανταστική υπόθεση αλλά ένα **ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ** με συγκεκριμένη αφετηρία και συγκεκριμένους ταξικούς στόχους. Έτσι, σήμερα, με μια **συρρικνωμένη οικονομία κατά 25%**, παράλληλα έχουμε:

1. Στην αφετηρία, του προγράμματος (2009), το εξωτερικό **χρέος** ήταν περίπου 300 δις και 127% του ΑΕΠ και σήμερα είναι 322 δις και 180% του ΑΕΠ.
2. Ίσως ακόμη πιο σημαντικό είναι ότι, το χρέος αυτό, το 2010 ήταν βασικά προς ιδιώτες τοκογλύφους κάθε είδους (Γερμανικές και Γαλλικές τράπεζες, άλλοι χρηματοπιστωτικοί γύπες κλπ), ενώ σήμερα είναι **προς θεσμικούς μηχανισμούς ή κράτη της ΕΕ με επαχθέστερους νομικούς όρους**.
3. Η **ανεργία** το 2009 ήταν σχεδόν 9,5% και 465.000 άνεργοι και σήμερα είναι περίπου 20% και περίπου 1.000.000 άνεργοι (στην ουσία πολλοί περισσότεροι) Αυτό σημαίνει, αφενός ότι λείπει δουλειά και εισόδημα, περίπου από μισό εκατομμύριο περισσότερους και αφετέρου, αυτοί που δουλεύουν έχουν μειωμένη διαπραγματευτική δυνατότητα.
4. Οι **μισθοί στον ιδιωτικό τομέα** έχουν μειωθεί κατά μέσο όρο γύρω στο 20%.
5. Οι **μισθοί των Δημοσίων υπαλλήλων** από 14 έχουν γίνει 12 το χρόνο, ενώ μειώθηκαν και ονομαστικά.
6. Οι **συντάξεις** από 14 έγιναν 12 το χρόνο (μαζί και με άλλα ψαλιδίσματα οι συνταξιούχοι έχασαν έως και 50% του εισοδήματος και πάνω από 50 δις αθροιστικά), ενώ θα μειωθούν και άλλο από 1η Γενάρη 2019.
7. Η **φορολογία των** μισθωτών αυξήθηκε (μείωση αφορολόγητου, κατάργηση απαλλαγών, αλλαγή κλίμακας), ενώ και οι ελεύθεροι επαγγελματίες **και αγρότες, πραγματικά σφαγιάστηκαν**.
8. Το **νέο** ασφαλιστικό καθεστώς, έχει υψηλότερες εισφορές και πολύ χαμηλότερες καλύψεις, ειδικά για τους νέους ασφαλισμένους.
9. Οι **συλλογικές συμβάσεις** στην ουσία καταργήθηκαν, ενώ γενικεύτηκαν μερική, προσωρινή και εκ περιτροπής απασχόληση.
10. Αεροδρόμια, λιμάνια, τράπεζες, ενέργεια, νερό, τρένα κλπ, πέρασαν **κοψοχρονιά σε**

ιδιώτες.

Και ο βαρύς κατάλογος συνεχίζεται.

Τι σημαίνουν τα παραπάνω με οικονομικούς, κοινωνικούς και πολιτικούς όρους ; Το λεγόμενο ΤΕΛΟΣ του προγράμματος “μνημόνια ”, βρίσκει τη μισθωτή εργαζόμενη πλειοψηφία, τα φτωχά μεσαία στρώματα των πόλεων και της περιφέρειας, λεηλατημένους και σε τραγικά δυσμενέστερη θέση.

Η κατάσταση αυτή, ότι και να λέει ο Τσίπρας ή ο Μητσοτάκης, ήρθε για να μείνει.

Όλα πλέον έχουν μπει στον αυτόματο πιλότο της ΕΕ και της ευρωζώνης, το ελληνικό κράτος έχει ήδη αναδομηθεί και προσαρμοστεί ανάλογα, ώστε αυτή η βίαια επιβληθείσα κοινωνική βαρβαρότητα να διατηρηθεί με νύχια και με δόντια. Είναι όρος επιβίωσης του ελληνικού κεφαλαίου και συνθήκη μόνιμης καθήλωσης των εργατικών και λαϊκών στρωμάτων. Οι όποιες μεταβολές στο εξής – αν δεν ανατραπεί αυτή η πολιτική- θα είναι, λίγο πάνω, λίγο κάτω, από αυτή τη νέα αφετηρία. Θα θυμίζουν τη διακύμανση που έχουν τα δόντια σε ένα πριόνι και τίποτα περισσότερο.

Αυτό λοιπόν που μας ζητάει η κυβέρνηση να πανηγυρίσουμε, δεν είναι το τέλος του εφιάλτη των μνημονίων, αλλά αντίθετα, την επιτυχία, δηλαδή καταστροφική για τα λαϊκά στρώματα ολοκλήρωση (σε αυτή τη φάση) της εργατικής και κοινωνικής γενοκτονίας που συνιστούν τα “μνημόνια”. Πρόκειται για πρωτοφανή σαδισμό...

Κάθε αστική κυβέρνηση, κάθε προσκυνημένος πολιτικός στην ελληνική ολιγαρχία και την ΕΕ, τα ίδια λίγο ως πολύ θα έλεγε σε αυτή τη φάση. Το είχαμε δει το έργο και με το Σαμαρά το 2015.

Όμως τούτη η κυβέρνηση, δεν είναι απλώς μια ακόμη αναλώσιμη μνημονιακή κυβέρνηση από τις πολλές που υπήρξαν και κατέρρευσαν με τη λαϊκή οργή. Είναι η πολιτικά χρησιμότερη κυβέρνηση για το σύστημα, ακριβώς επειδή διέσυρε κάθε έννοια αριστερής πολιτικής και εναλλακτικής, “δικαιώνοντας” την δεξιά αλλά και τη φασιστική ακροδεξιά.

Τους αριστερούς και κομμουνιστές, όχι μόνο δεν τους αφορά το δίλημμα “Τσίπρας και Δημοκρατία ή Μητσοτάκης και ακροδεξιά”, αλλά έχουν **διπλό** λόγο να βρεθούν αποφασιστικά και αδιάλλακτα εχθρικοί στις επικοινωνιακές γελοιότητες Τσίπρα και Καρτερού:

Μισούμε μια μνημονιακή, αντεργατική, ευρώδουλη κυβέρνηση θλιβερών διαχειριστών της αστικής πολιτικής.

Αλλά επίσης, μισούμε και αντιπαλεύουμε με όλα τα μέσα μια κυβέρνηση και πολιτική στρατηγική που τη μόνη σχέση που έχει με την αριστερά είναι η ηθική και πολιτική ζημιά που της προκαλεί.